

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 74.

WE ŚRODĘ DNIA 15 WRZEŚNIA 1802

Z Wiednia d. 8. Września.

J. C. K. M. raczył swoim najwyższem własnoręcznem piśmie dotychczasowego prowizoryalnego niższej Austrii rządowego prezydenta barona Wöber prezydentem tuteyszego apelacyjnego trybunału, a prezydentem Niższej Austrii barona Summerau prezydenta Przedaustrii i wice prezydenta policji dworskiej, a wice prezydentem konsyliarza hrabię Mitrowskiego; zaś gubernatorem Morawii i Ślązka konsyliarza nadwornego hrabię Dietrichstein, a gubernatorem Tyrolu Xiążęcego kraiowego kommissarza Karyntyi i Karnioli hrabię Brandis; dalej wice prezydentem Tyrolu nadwornego konsyliarza Strobl najwyższemu mianować. Nowomianowani morawsko-ślązki gubernator hrabia Dietrichstein i rządowy prezydent niższej Austrii hrabia Mitrowski złożyli przysięgę wierności w ręce J. C. K. M. jako aktualni tajni konsyliarze d. 7 t. m.

Z Pragi pod d. 1 t. m. donoszą, że przed niejakim czasem Arcy Xiążę Karol żądał od wszystkich tamtejszych zwierzchności, urzędów kameralnych i funduszów religijnych historycznego opisu tychże zwierzchności i funduszów. Zwierzchniczy königsalski Jan Wel-

fram, z swojej wielkiej erudycyi, i niezmiordowanej gorliwości w powierzonych mu zatrudnieniach zalecony, który już od dawna pozyskał sobie sławę i powszechną ufność, tak wyborne Arcy Xciu przestał opisać, że ten Pan unieiający cenić prawdziwe zasługi pomienionego zwierzchniczego, następującem własnoręcznem piśmie zaszczycić raczył.

"Przestane mi historyczne opisanie zwierzchności funduszu religijnego königsalskiego, tak jest pilnie, tak odpowiednie zamiarowi i tak wybornie zrobione, że sądzę się być obowiązany do okazania W Panu moiego szczególniejszego ukontentowania. Poznałem tam z ukontentowaniem W Pana wielkie ekonomiczne wiadomości, czystą gorliwość w usługach, niespracowaną pilność w ulepszeniu wychowu bydła i pielęgnowaniu lasów sadów, słowem szczególniejszą i do zamiaru nader stosowną W Pana gorliwość w poleconych mu zatrudnieniach. Pracowitość W Pana i szczególniejsze talenta, będą z winnem zaleceniem J. C. K. M. oznajmione. Dan w Wiedniu d. 17 Sierpnia 1802.

Arcy Xię Karol F. M,

Z Prezburga pod d. 3 Sierpnia donoszą, że tam d. 2 seym 28 po sie dzień odprawił.

J. C. K. M. raczył naytąskawiey Xiędza Adama Kaslaniczky Nagi Selmetz kanonika katedralnego grańskiego i rektora seminaryum arcybiskupiego, opatem moykskim w teyże dycezyi mianować.

Z Medyolanu d. 18. Sierpnia.

Ciało prawodawcze przyjęło nakoniec ustawę względem popisu woyskowego, którą na dniu wczorayszym ogłoszono. Ustawa ta (mowi iedna z naszych gazet,) ma położyć fundamenta wielkości i potęgi naszej Rzepltey i zrobić z naszej młodzieży, młodzież tchnącą duchem marsowym, która będzie mogła podobnie iak niegdyś pułki rzymskie przez swoją odwagę i zapał stanowić los bitew i nazawsze zapewnić naszą niepodległość.

Z Nancy d. 25. Sierpnia.

Od dni trzech widzieliśmy tu przejeżdżających PP. Eugeniusza Bethisy jenerała maiora w woysku J. C. K. Mci, barona Braun, hrabiego Wraben, hrabiego Ulm, barona Eglofstein, Xżną Jabłonowską &c. wszyscy iechali do Paryża. Camil Polignac bywszy biskup Meaux przejeżdżał także do Sr. Germain w Lai otrzymawszy wprzod pozwolenie od rządu.

Z Strasburga d. 27. Sierpnia.

Wielu gońców od różnych niemieckich dworow iadąc do Paryża w dniach tych przejeżdżali przez nasze miasto,

Sekretarz legacyi francuzkiey w Ratysbonie pozawczoray tu przybył, i posławszy depesze do Paryża udał się napowrot do Ratysbony.

Z Berna d. 22. Sierpnia.

Pierwszy konsul Rzepltey francuzki wydał wyrok, iż woyska francuzie mające pozostać w Walezyi z powodu robot około drogi Simplon odtąd składać będą 7 dywizyą wo-

yskową i taż dywizya koszta na ich utrzymanie dostarczać będzie.

W małych kantonach tudzież w kantonie Glaris rzeczy są w iednym zawsze stanie, a przynajmniej nie wiemy, aby tam co nowego zayść miało.

Jenerał Andermalt na dniu 19 kazał zaiąć woyskom swoim przeyscie Rengg w kantonie Unterwalden w bliskości jeziora Alpnach. Nazaiutrz uzbroiono i wyprawiono na jezioro armatną szalupę Jedność.

Jak tylko spostrzeżono, iż rząd helwecki dzielnych chwyta się środków, zaraz obywatele Surer i Joch wyiechali z Schwitz do Berna w celu proszenia ministra francuzkiego o pośrednictwo.

Dnia 25.

Zamieszanie i anarchia co raz bardziey wzraffa w naszej Rzepltey. Kanton Glaris odbył seymik, w części kraiu Gryzonow toż samo nastąpiło, a kanton Apenzel zdaie się, iż chce iść za przykładem tych kantonow, które iak najmocniey oświadczyły się przeciw terażnieyszej konstytucyi i rządowi środkowemu. W wielkich miastach panuje ciche poruszenie, które co moment lękać się każe wybuchnienia rewolucyi.

Z Neapolu d. 10. Sierpnia.

Woysko rossyyskie tu znaydujące się pod kommendą jenerała leytnanta Borosdin dzisiay na wielu statkach przewozowych wypłynęło do Korfu pod zastoną fregaty rossyyskiey S. Michał. Hrabia Mocenigo opuścił także naszą stolicę, poiechał do Otrante, zkład na fregacie Ottomańskiej uda się do Korfu. Jenerał Borosdin, w krótce powroci do Petersburga.

Z Paryża d. 23. Sierpnia.

D. 21 t. m. minister Talleyrand podał pier-

wszemu konsulowi w Senacie następujący raport względem wynadgrożeń niemieckich.

"Prawdziwe życzenie francuzkiego rządu, który się tylko wewnątrzniemi interesami zatrudniał, było nie wdawać się wcale w urządzenie zawarowanych wynadgrożeń, jakoż ograniczał swoy wpływ tym iedynie, ażeby dać poznać, że mógł skutecznie 7 artykuł lunewilskiego traktatu; ale iego żądania byłyby zosłały bez skutku, i nie ieden rok byłby upłynął bez najmniejszego pomyslenia o uskutecznieniu wynadgrożeń. Stan Niemiec dla przesadzonych pretensyy i intryg stawał się coraz bardziej uniespokajniającym. Rozsprężenie, w którym się stany Niemieckie znajdowały, oddalało dla Europy czas korzystania z pokoju, a nawet wystawiało na niebezpieczeństwo powszechną spokoynść. Imperator Alexander I. od momentu wstąpienia na tron powziął ślachtetną chęć przyłożenia się do ustalenia pokoju. Stąd więc powstała szczerą otwarta i zupełna zgodność zamiarów pomiędzy pierwszym konsulem i Imperatorem i postrzeżono, że trwały pokoy na lądzie iedynie tylko przez uskutecznienie lunewilskiego traktatu zapewnionym być może, i że uskutecznienie onego nie mogło inaczey nastąpić iak tylko za wpływem dwóch wcale nie interesowanych mocarstw, których przeważne pośrednictwo mogło usunąć przeszkody, iuż od 18 mieścięcy zwlekające ofstateczny podział niemieckich wynadgrożeń. Za wspólnem więc porozumieniem się postanowiono zatrudnić się niemieckimi interesami, z tey iedynie miary, ażeby przez pośrednictwo dokazać tego, czego od naradzeń seymu Rzeszy daremnie oczekiwano. Niedosyc było ocenić straty, musiano ieszcze wynadgrożenia urządzić. Musiano starać się oprzywrocenie zepsutey przez

woynę rownowagi. Wprowadzenie nowych Xiążąt w skład Rzeszy wymagało nowych związkow. Prawdziwa wartość wynadgrożeń oprócz ich rozległości ieszcze i od położenia zawisła. Pierwszy konsul starał się utrzymania stanow 2go i 3go rzędu, które wpośród interesowanych mniej szkody poniosły. Za zupełnem porozumieniem się Francyi i Rosyi i szczęśliwym skutkiem związków, które pierwszy konsul prosto z J. Imp. Miał Wszech Rosłly utrzymywał, trafiono w krotce na ieden punkt, a plan wynadgrożeń przypadł do zamiarow pierwszego konsula i Imperatora. Roztrząsając plan seymowi podany, widzimy, że przy uskutecznieniu systematu, którego celem jest ustalenie pokoju w Europie, szczególniey na to uważano, ażeby zmniejszyć ile możności, powody do wojen. Starano się więc oddalić granice obu mocarstw Francyi i Austryi których kłotnie potylekroc Europę powodzią krwi zalały, a które teraz w dobrej wierze pojednoczone starają się usunąć wszystkie powody nieporozumienia z sąsiedztwa mogące wyniknąć, skądby i pośrednie państwa niebezpieczeństwem zagrożone być mogły. O to są zasady, które nie w zupełney swojej ścisłości, lecz tylko tyle, ile okoliczności pozwolić mogły uskutecznione zosłały, stąd ułożono, ażeby Prusy oddalić od bawaskich i francuzkich granic. Ztego powodu Austrya wielkie odnosi korzyści, skupiając państwa swoje, Bawarya nabiera mocniejszego i przyjaźniejszego położenia do swey obrony, Prusy stają się zdolniejszymi do utrzymywania potrzebney rownowagi w Niemczech. Zdawać się może że dom badeński więcej nad inne korzysta, ale za rzecz słuszną osądzono, ażeby cyrkuł szwabski między Francją i Niemcami leżący mocniejszym uczynić, a

pierwszy konsul z ukontentowaniem widział, że w tej mierze polityka zgadzała się z widokami francuzkiego rządu, który się chętnie patrzył na pomnożenie potęgi, Xcia którego cnoty na szacunek całej Europy zasłużyły, którego familii związki zawsze były chwalebne, i którego postępowanie w dzisiejszej wojnie zasłużyło na przychylnosc rządu francuzkiego. Obadwa mocarstwa Francya i Rosya są przekonane że czas 60 dni jest dostateczny do skutecznego interesów Rzeszy, a w długim szczęściu, które stąd dla Niemiec wyniknie, znajdą te mocarstw słodką i chwalebnią nagrodę swych usiłowań; których wspanięciu tego szczęścia użyły.

Podp. Talleyrand.

Dnia 24. Sierpnia.

Od czasu jak konstytucya nasza przez uchwałę senatową została urządzona, i dożywotni konsulat Bonapartego zatwierdzony modlitwy w kościołach zostały odmienione zamiast *Domine, Salvam fac rempublicam, Salvos fac Consules*, śpiewają teraz *Domine Salvam fac Rempublicam, Salvos fac Consules, Salvum fac Napoleonem*.

Minister związków zewnątrznych ob. Talleyrand bywszy biskup autuński został przez bullę Papieżką pod d. 29 Czerwca wydaną od ślubu i stanu duchownego uwolniony.

Dzienniki nasze głoszą że stany amerykańskie ofiarowały naszemu rządowi 30 mill. ażeby im część Luizyany odstąpił.

Gdy pierwszy konsul z swoimi dwoma kolegami popierwszy raz w Senacie zasiadał, odprawilo się to z wielką okazałością. Wiele wojsk ciągnęło w paradzie dzielićciu senatorów przyymowało Bonapartego na schodach. Bracia jego Józef i Lucyan złożyli w jego ręce przyścię na członków W. rady półku honorowego,

Monitor mieści w sobie wiadomości z St. Domingo z tauteyszej urzędowney gazety wyjęte. Jen: Leklerk nakazał, ażeby wszystkie okręty handlowe z portow francuzkich przychozące, tylko do Kapu, Port Republicain, Cayes i Jagumel puszczane były. Towary francuzkie na francuzkich okrętach wolne są od wszelkicy opłaty. Francuzkie okręty mogą na powrot ładować wszystkie towary osadowe wyjąwszy syrop i rum, ale od branych towarow opłatom podlegają. Obce okręty większe cła płacić będą.

Słychać, że naprzyszłość drugi konsul, zwyczajnie będzie w senacie przydywać.

Nasz poseł w Hadze ob. Semonville kupił przeszłą gościńię de Broglio na ulicy Varenne za 90,000 frankow.

Dnia 25. Sierpnia.

Dzisiejszy Monitor mieści w sobie następującą urzędową wiadomość z St. Domingo:

" D. 4 Lipca jenerał Leklerk znajdował się w Morne de Cap gdzie jest powietrze zdrowe. On także zupełnem zdrowiem się cieszy, i nieustannie trudni się urządzeniem tej wielkicy osady, usiłując wszystkie przeszkody przezwyciężyć. Stałość, czynność i talenta, które w dopełnianiu urzędu swego okazuje; godne są pochwały rządowey. Po chwyceniu Toullainta powstało kilka kup Murzynow, on mocą surowey sprawiedliwości te rozproszył. Już mu się udało tę osadę od tłuszczy niegodziwcow oswobodzić. Części południowa i zachodnia są już rozbroione zupełnie, a d. 9 Lipca miało się zacząć rozbraianie północney. Jeneral korpusu indyzynerow Tholozé, adiutant kommanderujący Andryeux i szef brygady Maubert z choroby umarli, kt'ra w Kupie wielkie spustoszenia równie, jak na Antyllach czyni. Niepamiętaj, ażeby kiedy na St. Do-

minęło tak ta zaraza jak tego roku panowała, sroży się ona nawet w Hawanie i na Jamaice. W miesiącu Mesydorze otrzymał generał Leklerk 3000 ludzi z Francyi, którzy mu bardzo potrzebni byli dla nadgrozdenia strat przez choroby poniesionych. Chciał Leklerk odesłać swą żonę do Francyi, ale nadaremne były jego usiłowania, ona bowiem oświadczyła, że do oki epidemiczna choroba panować, i iey mąż w tak wielkiem niebezpieczeństwie zostawać będzie, nie może się odważyć na opuszczenie jego.,

St. Domingo jest zawsze w stanie obleżenia, a najwyższa policja w ręku wojskowych została.

Sławny Tomasz Paine z Hawru do Ameryki popłynął.

Ob. Leroi zrobił przepyszną suknię dla Infantki hiszpańskiej, z którą się następca tronu neapolitańskiego żeni.

Dziennik paryżski donosi że towarzysstwo patriotyczne w Bremie postawiło złoty medal Panu Eimmenreich za jego Tragedyą w 5 aktach pod tytułem *Republikantka*.

Dnia 27. Sierpnia.

Wczoray poseł pruski margrabia Luchesini dał wielką ucztę dla P. Foxa. W ostatni wtorek był ten sławny Anglik na obiedzie u ministra Talleyranda.

Tutejszy ambassador portugalski P. Souza pojął pannę Flahaot autorkę romansu *Adela de Snanges*.

Generał Andreofsi ma w 14 dniach na swoją ambasadę odiechać. Będzie mu towarzyszyć młody Portalis, który był sekretarzem przy ambasadzie amieńskiej, a którego dysercyją „*Oprzymiotach dobrego dziełopisa*” akademii szwedzka przed rokiem uwieńczyła.

Mowią tu o wkrótce mającej wypaść uchwale senatu, urządzącej tak posiadłości na St. Domingo, ażeby armia, właściciele i

plantownicy rowney wygody doświadczali.

Generał Leklerk prosił rządu o 50 miejsc w Prytaneum dla dzieci żołnierzy, którzy przy armii St. domingskiej żyć stracili.

Od d. 1 Germinal r. 9 aż do 1 Vendémier r. 10 wprowadzono III. nowych sztuk na teatrze francuzkim.

Z Dyżonu donoszą, że tam generał Tous-saint przybył d. 22 t. m. o godzinie 1 po północy a o godzinie 10 do Besansonu poprowadzony został, gdzie w przyległym zamku osadzony będzie. Prowadzi go kilku żandarmow i adiutant generała Debelle. Ma przy sobie służącego murzyna, i nosi mundur jeneralski.

Duchesne i 4 inni trybuni mają swe urzędy złożyć.

W Niderlandach żniwa nadzwyczaj są obfite, drożyzna jednak nieustaje.

W niektórych okolicach departamentu Cote dor panuje taka susza, iż mieszkańcy o kilka mil po wodę posyłać i bydło pędzić muszą.

Oprócz 60,000 popisowych dopełniających armii jeszcze drugie 60,000 ma być na korpus rezerwowy wybrane, i w obrotach wojennych ćwiczone.

D. 15 ob. Duval dawał małą dramę na malmezoński teatrze, w której Pani Ludwika Bonapartowa aczkolwiek przy nadziei będąca, grała iedną rolę i różne tańce tańczyła.

D. 1 Lipca okręt angielski the *Majesty* wiozący 350 ludzi od regimentu Martemart z Portugalii został od burzy o brzegi Porbailu w departamencie Lamanche nderzony. Gdy iednak noc nie pozwałała rozeznac wystrzelił o ratunek. Co skoro kanonier Germań Godelrel usłyszał, skacze w morze i do okrętu przybywa, tchnie odwagę we wszystkich, i oznajmuie, że są przy brzegach francuzkich. To sprawiwszy rzuca się na powrot w morze płynię do lądu i w krótce z kilką łodziami

przybywa. Tak jeden żołnierz francuzki cały okręt angielski i znaczny oddział ludzi uratował.

Jeden Anglik zrobił zakład z Amerykaninem, kto dłużey pod wodą wytrzyma. D. 22 t. m. obadwa rzucali się w Sekwanę. Anglik wytrzymał 5 minut i 15 sekund a Amerykanin 5 minut i 42 sekund. Anglik ieszcze chce się założyć o podwoyny zakład, który pierwszą razą 200 f. szt. wynosił.

Towarzystwo emulacyi amienskie naznaczyło złoty medal w nagrodę za naylepsze francuzkie poema na pokoy amienski zrobione. Nagroda będzie dana w Termidorze r. 11.

Podarunki od rządu obcym mocarstwom dawane pochodzą powiększey części z lionskich rękodzielní.

Sławny sfodlarz Areiter, który od lat kilku dla wszystkich panujących poiazdy robił, i do którego się w tey mierze wszyscy ludzie wysokiego tonu udawali, umarł w własney karcie o kilka mił od Orleanu.

Z Konstantynopola d. 30. Lipca.

Ofsteczny traktat pokoju pomiędzy Rzepltą Francuzką i Wysoką Portą Ottomańską.

Pierwszy Konsul Rzepltey francuzkiej w imieniu ludu francuzkiego i J. C. M. Wysokiey ottomańskiej Porty chcąc przywrócić związki przyjaźni i pokoju, które od wieku Francją i Wysoką Portę łączyły, mianowali w tym celu swoimi pełnomocnemi ministrami; Pierwszy Konsul w imieniu ludu francuzkiego ob. Kar. Mau: Talleyranda ministra związkw zagranicznych Rzepltey francuzkiej, a Wysoka Porta ottomańska Esleida Mohameda Said Guleba Etfendego tajnego sekretarza i dyrektora związkw zagranicznych, którzy po wymianie swoich pełnomocnictw na następujące zgodzili się artykuły:

Art. I. Będzie na przyszłość panować pokoy i przyjaźń pomiędzy Rzepltą francuzką

i Wysoką ottomańską Portą; i ustaną na zawsze wszelkie nieprzyjaźni pomiędzy obydwoma mocarstwami.

Art. II. Traktaty i kapitulacye, które przed wojną obiedwie strony łączyły mają być w całej swey rozległości odnowione. Na mocy więc tego odnowienia i dla uskutecznienia artykułow dawney kapitulacyi, mocą której Francuzi mieli prawo w państwach Wysokiey Porty wszystkich korzyści używać, które innym mocarstwom przynależą, zezwala Wysoka Porta, ażeby francuzkie kupieckie okręty pod francuzką banderą miały naprzyszłość niezaprzeczone prawo wolney żeglugi na morzu czarnem. Pozwala nadto Wysoka Porta ażeby okręty francuzkie przy swoim wejściu i wyjściu z morza czarnego, i we wszystkich, cokolwiek tylko wolney żegludze sprzyjać może, uważane były za rowno z okrętami wszystkich innych narodow, które czarne morze opływają.— Wysoka Porta i rząd francuzki porozumieją się względem skuteczných środków, ażeby morza służące do żeglugi obu narodow ze zboycow morskich oczyścić.— Wysoka Porta przyrzeka żegludze francuzkich kupieckich okrętow na morzu czarnem dawać pomoc przeciwko wszystkim morskim rozbojnikom.— Waruje się przy tem ażeby korzyści przez niniejszy artykuł Francuzom w państwach ottomańskich zabezpieczone, rownie poddanym i banderze Wysokiey Porty na morzach i gruncie Rzepltey francuzkiej służyły.

Art. III. Rzeplta francuzka ma w krajach ottomańskich nad czarnem morzem leżących tak co do swojego handlu, iako i handlowych agentow i kommissarzy, w tych miejscach ustanowionych, w których potrzeba wymagać tego będzie, tych samych przywileiow i wolności używać, które Francyi przed wojną w państwach wyśkiey Porty na mocy dawnych układow służyły.

Art. IV. Wysoka Porta potwierdza to, co względem niey pomiędzy Francją i Anglią traktatem amienskim d. 4 Germinal r. X. (25 Marca 1802) albo (22 Zillides roku Hegiry 1216) zawarowane zostało. Wszystkie artykuły tego traktatu tyczące się Wysokiej Porty odnawiają się zupełnie przez niniejszy traktat.

Art. V. Rzeplta francuzka i Wysoka Porta gwarantują sobie wzajemnie całość swych posiadłości.

Art. VI. Powrocenia i wynadgródenia które agentom obu mocarstw, iakoteż obywatelom i poddanym przynależą, których majątki w czasie wojny skonfiskowane lub zasekwestrowane zostały mają być ułożone przez osobną ugodę która pomiędzy obydwoma mocarstwami w Konstantynopolu nastąpi.

Art. VII. Dopoki za wspólnie umowieniem się nowe urządzenie nie nastąpi względem sporow w opłacaniu ceł wypaśdź mogących, tymczasowo urzędnicy obu mocarstw mają się stosować do dawney kapitulacyi.

Art. VIII. Jeżeli się jeszcze w obu państwach iakowi ieńcy woienni znajdują, ci mają być natychmiast bez okupu uwolnieni.

Art. IX. Gdy Rzeplta francuzka i Wysoka Porta niniejszym traktatem chcą wzajemnie względem siebie w naywiększey przyiaźni zostawać, tedy ma się przez to rozumieć, że te 2 narody przyrzekają sobie wzajemnie wszystkie korzyści, które innym mocarstwom pozwolone były, lub byćby mogły, i to tak iak gdyby te wszystkie korzyści w niniejszym traktacie co do słowa wymienione były.

Art. X. Raryfikacye niniejszego traktatu mają być w Paryżu w 30 dniach lub ieźli można ieszcze prędzey wymienione.

Dan w Paryżu d. 6 Mellidora r. X. (25 Czerwca 1802 czyli 24 Seffernair r. Heg. 1217.)

Podp. Karol Maurycy Talle rand.

Esseid Mohamed Saia Ghaleb
Effendy

Z Lizbony d. 16. Sierpnia.

Posel Rzpltey francuzkiej jenerał Lasnes z powodu niechęci wyjechał w tym momencie z naszey stolicy. Gazeta nasza dworska tak o tym niespodzianym wyjeździe donosi.

"Z Lizbony d. 14 Sierpnia. Jenerał Lasnes nadzwyczajny i pełnomocny ambassador Rzpltey francuzkiej opuścił naszą stolicę d. 10 t. m. zrana. Ten krok, który on z własney pobudki uczynił tem jest niespodziewańszy, im dwor nasz większe grzeczności i uszanowania iemu okazywał dla utwierdzenia stałej przyiaźni i najlepszego porozumienia się pomiędzy naszą monarchią i Rzepltą francuzką, zwłaszcza gdy żadnego niebyło powodu do takowego sporu pomiędzy obydwoma rządami, któryby szczęśliwe związki tego kraju z Francją mógł w naymniejszey okoliczności nadweregzyć, związki, które nasz dwor naysilniey stara się popierać i one ieszcze ściśleyszemi i zaufalszemi uczynić.

Kopia noty ministra portugalskiego związków zagranicznych do wszystkich zagranicznych w Portugalii mieszkających ministrów.

Gdy jenerał Lasnes nadzwyczajny i pełnomocny ambassador Rzpltey francuzkiej nad wszelkie spodziewanie postanowił opuścić tu teyszą stolicę; zatem nayjaśnieyszy Xżę Jmc Regent raczył mi nakazać, ażebym W Panom o tym przypadku oznaymił, który tem jest niespodziewańszy, im minister francuzki odbierał większe i częstsze dowody nayszczególniejszego szacunku, który na zupełney przyiaźni i naylepszem porozumieniu się obu mocarstw jest zasadzony, a nadto, kiedy żadnego niebyło powodu do porozumienia, któryby przyjacielskie związki mógł w naymniejszey okoliczności nadweregzyć, i kiedy Nayjaśnieyszy Xżę Jmc Regent wszelkiew przykłada u-

silności do zatwierdzenia tychże przyjacielskich związków. Zechciecie WPP. o tem zdarzeniu wysokie swoje dwory uwiadomić.

Z Londynu d. 27. Sierpnia.

Dnia wczorajszego wiadomości przybyły z Lizbony o niespodzianym odieździe ambasador francuzkiego jenerała Lasnes mocno zatwożyły publiczność naszą. Rozumiano z początku że zerwanie przyjaźni z Portugalią jest poprzednikiem podobnego zerwania z Anglią, i z tey przyczyny papiery 3 procentowe po 1 1/2: od 18 spadły. Potem iednak dowiedziano się że tamtejszy ambasador nie był odwołany, ale tylko w gniewie z własney pobudki wyechał. To dowiedzenie się miało zaraz wpływ i na papiery. Pakiebot z tego przypadku był przez 24 godziny w Lizbonie przytzymany. Gazeta the Times zapewnia, że usilne naleganie na rewizyą rzeczy do posła należących lub też istotne rewidowanie było tey niechęci przyczyną, i że jenerał Lasnes, który się niechętnie tego poselstwa podejmował, czekał tylko sposobności do uwolnienia się od niego.

Gazety amerykańskie smurną zawierają wiadomość, że gorączka epidemiczna pułtowszy Filadelfią. Ośm osób w północney części Filadelfii do iedney familii należących umarło. Wszystkie prawie domy chorymi są zapełnione.

Gazety nasze mówią, że Bonaparte napisał podchlebny list do margrabi Cornvallis dziękując mu za jego użyłności i prace w zawieraniu amińskiego pokoju i przysłał mu jako kawalerowi orderu podwiązkowego, kosztowną podwiązkę, której napisy &c. brylantami są wysadzane.

Rządca Jamaiki i towarzystwo tamtejszych plantowników poróżnili się, ponieważ towarzystwo niechciało utrzymywać 5000 woysk uropeyskich. Rządca zawiesił posiedzenia owarzystwa.

Jenerał Willot, który z Pichegrym był do Kaienny wywieziony, a przybył z swoim regimentem strzelców angielskich na wyspę Wigh. Regiment rozpuszczono, a żołnierze na na mocy amnestyi powracają do Francyi.

Lord St. Vincent z innemi lordami admirałicyi obieżdza nasze porty w celu zmniejszenia marynarki. Okręt liniowy holenderski Bato; którego maszt przy wyściu z Texlu uszkodzony został, stoi jeszcze w Plymut. A lord Baringdon dał dla rządzcy Jausen i jego świty wspaniałą ucztę.

Wiele gotowych pieniędzy wywożą stąd zagranicę.

Nasze Dzienniki zawierają wiele uwag względem wynadgródzeń niemieckich, względem domow one biorących i względem wytwornej w tey mierze polityki francuzkiej.

Z Petersburga d. 11 Sierpnia.

Mieszkańcy Pułtawy obchodzą uroczystość d. 27 i 29 p. m. pamiątkę zwycięstwa Piotra W. pod Pułtawą, które los naszego państwa ustaliło. Wiadomo, że Imperator ustanowił nową gubernią pułtawską, to miasto, które było świadkiem owej rozprawy siedliskiem gubernatorskiem zaszczycił. Ta uroczystość ściągnięta mnożstwem ludu wszelkiego wieku, stanu i języka do Pułtawy. Jenerał gubernator Xżę Kurakin przewidział zgromadzoną ślachtę i lud na pagorek, pod którem mężni obrońcy Rosyi, którzy w r. 1709 pod sztandarami Piotra W. polegli, spoczywają. Ta wieśka mogiła leży o 7 werszt od miasta, i podziśdzien nosi imię pułtawskiego grobowca. Niewiedzieć tam pomniku z kamienia lub miedzi ręką kunsztmistrza wystawionego, ale mogiły mówią głośniej i żywiej o mężach tam spoczywających, a głosu grobow nieprzerzywa żadne podziwienie. Przy odzieniu grobowca czynią arcy biskup modły, a lud odprawia zwyczajne obrzędy z poruszeniem i pobożnością. Wkrótce dał się słyszeć okrzyk radości wznoszący pod obłoki chwałę twórcy Rosyi. Następujących dni wybrano urzędników guberskich i przysięgę od nich odebrano. Xżę Kurakin w swojej mowie oświadczył, że mianowanie siebie na gubernatora tak pamiętny w dziejach okolicy ma za największą nięgodę swoich zasług. Inne dni sławione były na balach i tańcach tak w mieście iako i na wsi dawanych, a radość równie się wydawała w nędznych hatkach iak i w wspaniałych gmachach. Ukazem Imperatorskim uprawniono 50 dzieci przed ślubem rodziców urodzonych, i one do praw rowno z innemi przypuszczono.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

WE ŚRODĘ DNIA 15. WRZEŚNIA 1802.

Wiadomości Tybetanow o krajach obcych, z poselstwa kapitana Samuela Turnera.

Tybet inaczej Tangut zwany, jest kraj obszerny w Azji graniczący na wschód z Chinami, na południe z Indostanem, Awą i innemi krajami przed gangetańskiej półwyspy, na zachód z Kaszmiernem, Nekałem i t. d. na północ z obszernemi piaskami, które go od Bukaryi dzielą. Część południowa Tybetu zwana jest Butan, a w języku krajowym Dokpo; część północna czyli właściwy Tybet zowie się w języku krajowym Pu.

Butan cały jest straszniemi gorami nasłady, na których wierzchołkach śniegi nigdy nie topnieją, od spodu zaś okrywają się lasami. Doliny wydaia pszenicę, ięczmień i ryż. Mieszkańcy są ludem mężnym i wojowniczym; kolor ich ciała jest miedziany, wzrost wysoki, umysł niespokojny, i lubią gorące napoje: są przy tem poczciwi i przyjacielscy w obeyściu, brzydzą się rabunkami i gwałtami.

Właściwy Tybet jest daleko nieurodzajniejszy niż Butan; mieszkańcy jego są mniejsi i słabsi niż ich południowi sąsiedzi, ale kibic ich jest piękniejsza, przy czem miła rumianność rozlewa się po ich twarzy, co jest rzeczą wcale niezwyčajną na wschodzie.

W Tybecie znajdują się 2 główne miasta: Lassa albo Lahała i Tisfulumbu, które to ostatnie o 10 dni drogi od Lassy oddalone, jest tylko właściwie wielkim klasztorem. W Tisfulumbu mieszka W. Lama inaczej Bogdo Lama, Bogdo Barczang albo Taiszulama zwany, który wcale Chinom nie podlega. Przeciwnie Dalailama uznaje zwierzchnictwo Chin, i w stolicy

jego Lasse stoi załoga chińska. Dwie religie panują w Tybecie. Jedna z nich *Złoty Czapek* idzie za Bogdo Lamą, druga zaś *Czerwony kutas* za Dalai Lamą.

Wiele razy do rządzcy (Teschoo Lama) przyszedłem, zastawałem zawsze jego tłumacza (Soopoon Choom poo) szczególniejszy szacunek temu człowiekowi okazywany i jego uczestnictwo w rozmowach były nader jasnym dowodem ważności osoby jego. Jest to człowiek przezorny, przenikliwy, bystrego pojęcia, i równie gadatliwy iak rządzca. Zdziwiło mnie nie mało, gdym poznał, iak oni dokładnie mają wyobrażenie o wielu krainach. Oprócz Chin, które sami zwiedzili, znali ieszcze położenia Syberyi, Turgestanu, Kaszmiru, Almoru, Nipalu, Bootanu, Assumu, całego Bengalu, Anglii i Roslyi. Ale chcąc swoje wiadomości rozszerzyć, zadawali mnóstwo pytań o płodach, umiarkowaniu klimatu i różnych odległościach dalszych krajow.

Podróż do Bengalu, o którym z różnych powieści iuz nieiaki mieli wyobrażenia, była celem ich zyczeń. Bo coż w istocie może bardziej zaostrzać ciekawość mieszkańca skalistey, twardey, suchey, nieplodney, i zimney krainy nad widok okiem niedoścignionych rownin, które wieczna okrywa zieleność, niezliczone skrapiaią rzeki, liczne ucieiniają gaie, mnogim owocem i kwieciem darzą przez cały rok drzewa. Narescie i z nabożnym uprzedzeń mogli dla nich Bengal mieć silne powaby. Przy starciem i zniszczałem miście Gowr. na nastąpić odmłodnienie głębołą starością pochylonego Lamy, a wszystkie dla Indostanow szanowne

nie yseca iakieni są Gya, Benares, Markow i Allahabad są niemięczy ważnym przedmiotem zabobonnego szatu dla wyznawców tybetańskiego zakonu, którzy się szczęśliwy ni bydz mienią, gdy mogą przynajmniej przez zastępę do tych miejsc świętych pielgrzymkę odprawic.

Wzmianka o Rosji dała powód do niektórych uwag ze strony rządy i jego towarzysza względem rządu państwa tego. Sława panująca na ow czas Imperatorowy Kaearyny II. iey rozległe państwo i handel z Chiuami na samym końcu lądu nie były onym nieznanymi. Zrobiła in także Rosyja oświadczenia względem prowadzenia swojego handlu z wnętrzem Tyberu; ale ich wstręt od wchodzenia w nowe handlowe związki i wzrastająca zawiść Chińczyków, udaremniały dotąd takowe zamiary. Przed kilką laty Imperatorowa Rosyjska wezwwała Lamę Taranaut zwierzchnika karkańskiego do handlu z sobą, a posel iey przybył z naczemni upominkami, z których widzieli n biblią w ięzyku rosyjskim kopiersztychami ozdobioną. Lama Taranaut odesłał upominki i listy do Lamy Teshoo iako najwyższego zwierzchnika państwa, i wyroczni świętorządza (Hierarchia) lamayskiego, dla zafięgnięcia tego rady w tak ważney okoliczności. Lama nie wiele ufiał Rosyjanom, pozwoili lednak na ograniczony handel, na mocy którego Rosyianie czasami do Karki przybywają, i tam podziśdzięć przez swojego agenta znaczny prowadzą handel. Ten nayszczęśliwiej zależy na sprzedawaniu skor bułgarskich, które w

południowych prowincjach wyprawiane, lub kałmuckiey Tartaryi na tamtejszy jarmark sprowadzane bywają, gdzie także kosztowno futra, będące przedmiotem handlu rosyjskiego z Chinami za słuszną cenę przedają.

(Reszta potem)

C E N A Z B O Z

<i>Na targu w Krakowie d. 13. Września 1802.</i>	
Korzec Pszenicy	- - - zł. pol. 23 do 31.
— Żyta	- - - - - 21 — 23.
— Jęczmienia	- - - - - 15 — 18.
— Owsa	- - - - - 9 — 10.
— Groch	- - - - - 20 — 24.
— Kaszyiaglaney	- - - - - 36 — 42.
<i>W Wiedniu d. 5. Września.</i>	
Meca wynosząca 15 nalszych garcy:	
— Pszenicy	- - - zł. pol. 13 do 25.
— Żyta	- - - - - 15 — 19½.
— Jęczmienia	- - - - - 11 — 13.
— Owsa	- - - - - 7 — 10.
<i>W Brynie d. 4. Września.</i>	
Meca Pszenicy - - - - zł. pol. 16 do 21.	
— Żyta	- - - - - 14 — 16½.
— Jęczmienia	- - - - - 10 — 12.
— Owsa	- - - - - 8 — 9.
— Prosa	- - - - - 15½ — 16½.
<i>W Gdanskū d. 1. Września.</i>	
Szefel czyli pół korca nalszego w monecio pruskiey :	
— Pszenica	- - - zł. pol. 14 do 19.
— Żyto	- - - - - 9 — 12½.
— Jęczmień	- - - - - 7 — 7½.
— Owies	- - - - - 4½ — 5.

D O N I E S I E N I A.

Opisanie. W iakim sposobie ma bydz, nakazane od Nayaśnieyszego Cesarza Jegomości umundurowanie cywilnych urzędników wydziału woyskowego.

Wszyscy urzędnicy dzielą się względem roznaitości mundurów na pięć klas.

I. Klasa. Urzędnicy nadworney rady woyskowej.

II. Klasa. Podległe urzędy (wyjąwszy główne urząd magazynowy) urzędnicy kancelaryi polney, kassy i sądow woyskowych.

III. Klasa. Kommissariat polny.

IV. Klasa. Główne urząd magazynowy, i osoby w podległych urzędach magazynowych umieszczone.

V. Klasa. Urzędnicy buchhateryczni de currenti.

Mundur. Pierwszey klasy, mianowicie urzędników nadworney rady woyskowej.

Granatowa suknia czyli frak z kłapami, czarnym axamitnym kołnierzem, i wytogatami złotemi guzikami; biały zylet; białe długie spodnie; buty bez sztilpów, z cholewami okrągłymi w gorze wyciętymi; stosowany kapelusze z złotą szlągą, i kutasikami srebrnymi czerwonym jedwabiem przerabianymi, tudzież z czarną kokardą i biały krawat, gładko zawiązany i stalowa obijeczna szpada w czarney pochwie, z port d'epée ze srebra i czerwonego jedwabiu iako austryackich kolorów tkanym. Suknia wszystkich 5 klas podszyta będzie granatowym sukniem, mając u bocznych kieszeń po 3 guziki, na kłapach po 7, powinna długością swoją zupełnie zakrywać zgięcie kolana, szerokość kołnierza, wytgów i kłap oznaczy

należy w stosunku słuszności człowieka, i podług rysowanego wzoru; klapy u tych urzędników, którym wolno mieć wyszywane, muszą być koloru tego samego, co kołnierz i wyłogi, reszta zaś urzędników mających klapy niewyszywane, nosić będzie z granatowego sukna.

Żyłek ma klapy, kołnierz wysoki podług słuszności człowieka, i guziki mundurowe we dwa szeregi, a w każdym po 10 sztuk.

Spodnie są bardzo proste, iak się daie widzieć z rysowanego wzoru.

Przy powszednim urzędowaniu wolno nosić zamiast długich spodni białych, długie granatowe tego samego koloru, co i suknia; pozwala się także konsyliarzom nadwornym, radnym i urzędowym, sekretarzom nadwornym - wojskowym, i wszystkim do nich się równającym przy powszednim urzędowaniu nosić trzewiki ze sprzączkami, w którym to razie zamiast długich białych spodni krotkie białe, a zamiast żyłka kamizelkę z małemi mundurowemi guzikami nosić trzeba.

Na sarduty przeznaczone są dwa kolory, mianowicie: granatowy, i żelazny nakrapiany z guzikami tkanami koloru sukiennego bez wyłogów.

Port d'épée i kutasiki kapelusze są dwoiakiego rodzaju; lepsze dla urzędników haftowane mundury noszących, podleysze dla tych, co haftowania nie mają i z rysowanego wzoru mają się poznać kształt ich, tudzież skład kapelusza, szpada, guziki, kokarda i szląg u kapelusza.

Pendent może być jakiegokolwiek koloru, nosić go należy pod żyłkiem, a zatym nie będzie widziany.

Znaki różniące. Konsyliarze nadworni mają kołnierze, wyłogi, i klapy z czarnego asamitu na półtora cila złotem haftowane.

Sekretarze to samo, lecz na cał. Nadwornym - wojskowym protokolisci, koncypisci, adiunkci dyrektorów rejestratury, archiwu, i ekspedytu mają kołnierze i wyłogi na pół cila złotem haftowane.

Adjunktowie protokołowi, rejestranci, kanceliści, i akcesjści konceptowi mają ten sam mundur bez haftu.

Akcesjści kancelaryjni, i praktykanci, tak iak poprzedzający, lecz szpadę bez port d'épée i kapelusze bez kutasików.

Wozni, palacze mają te same kolory, lecz bez wyłogów czarnych. Kołnierz powinien być z czarnego sukna; szpada im nosić nie wolno.

Mundur II. klasy. Jak pierwszej klasy, tylko że kołnierz i wyłogi z axamitu ciemno niebieskiego.

Znaki różniące. Radni urzędniczy nosić będą haft złoty na cał szerokości na kołnierzu, wyłogach i klapach z ciemno niebieskiego axamitu.

Podskarbi wyłatający, haft złoty na cał szerokości na kołnierzu, wyłogach, i klapach z ciemno niebieskiego axamitu.

Sekretarze wojskowo - polni, urzędowi zawiadywacze skarbow, kassierowie wojskowi mają haft półcałowy na kołnierzu i wyłogach.

Rejestratorowie wojskowo - polni także haft tylko na kołnierzu.

Kontrolerowie skarbow, koncypisci wojskowo - polni, adjunktowie rejestratury, rejestranci wojskowo - polni, oficerowie skarbowi, aktuariuszowie sądowi, kanceliści wojskowo - polni, sądowi, i skarbowi noszą mundur niewyszywany.

Adjunktowie kancelaryjni i rachmistrzowscy mają powyższy opisany mundur, ale szpadę bez port d'épée, i kapelusze bez kutasików.

Wozni, palacze i t. d. noszą mundur bez szpady i wyłogi powinni być z tego samego sukna, co i frak, a kołnierz z sukna szkarłatowego.

Mundur III. klasy. Trzecia klasa tak iak druga, tylko zamiast niebieskich wyłogów szkarłatowe, i także kołnierz; a w szczególności wolno im nosić ostrogi $\frac{2}{3}$ cila szerokości mające dla częstego odbywania służby na koniu.

Znaki różniące. Starsi kommissarze wojskowi mają kołnierze, wyłogi; i klapy ze sukna szkarłatowego na cał złotem haftowane.

Młodszy kommissarze wojskowo - polni kołnierze, wyłogi, i klapy na pół cila haftowane.

Officerowi kommissariatowi bez haftu.

Mundur IV. Klasy. Ta równa się poprzedzającym, ale kołnierze i wyłogi są palio-
we sukienne.

Znaki różniące. Radni urzędowi nosić będą tylko kołnierze i wyłogi na cal haftowane.
Sekretarze urzędowi toż samo, ale tylko na pół cala.

Rejestrator urzędowy i zawieszawca magazynowi haft półcalowy na samym tylko kołnierzu.

Urzędowi kancyjiści, adjunktowie registratury, rejestranci, oficyerowie magazynowi,
kanceliści, i adjunktowie magazynowi bez wyszywania.

Pisarze urzędowi nosić będą mundur tak, jak poprzedzający lecz szpadę bez port d'epée,
i kapelusz bez kutasików.

Wózni jak w drugiej klasie.

Piekarze pozostaną przy teraźniejszym mundurze.

Mundur V. Klasy. Piąta klasa różni się w tym od czwartej, że zamiast słomianego
ma kolor błękitny na kołnierzach i wyłogach także sukiennych.

Znaki różniące. Wicebuchalterowie nadworni mają kołnierze, wyłogi, i klapy zbłę-
kitnego sukna na cal haftowane.

Konsyliarze rachunkowi haft pół calowy na kołnierzu i wyłogach.

Oficyerowie rachunkowi, rejestranci, ingrofsiści i akcesjiści mają mundur bez haftu.

Wózni i palacze jak w innych klasach.

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej czyni się wiadomo niniey-
szym Edyktem już po piąty raz, wszystkim i każdemu z osobna sukcesorom po niegdy Janie
Szymońskim koniuszszym Alexandry z Xząt Czartoryskich Ogiński, iż tenże Jan Szymoński u-
marł i niejaki majątek w tych krajach zostawił.

Wszyscy więc sukcesorowie o spadku tej sukcesyi i z tym dodaniem się uwiadomia-
ją, aby w przeciągu dwóch miesięcy swe oświadczenie względem przystąpienia do tego dziedzic-
stwa po Janie Szymońskim pozostałego do tutejszych sądów podali, gdyż inaczej to swym
porządkiem z karatorem mały pertraktowane będzie.

Gołafzewski.

Wrabetz.

Gruszecki.

Z Rady C. K. sądów Szlach. Lubelskie Galicyi Zachod.

Dan w Lublinie 14 Lipca 1802.

Suhaneck.

Gdy Propinacya Miasta Latowicza na dniu 20 Septembra b. r. propinacya Miasta Garwo-
linia wraz z mostowem na dniu 22 Septembra b. r. Propinacya Miasta Osiecka dnia 24 Septem-
bra b. r. Propinacya Miasta Stanisławowa dnia 30 Septembra b. r. Miasta Liwa i 8bris b. r.
zrana o godzinie 9 w tychże samych Miastach przez publiczną licytacyą na rok i to jest: od 1
9bris r. b. aż do ostatniego 8bris 1803 w arędę puszczonea będzie. Przewo się wszystkim Domi-
niom, Magistratom zaleca, ażeby terminu te przed czasem teszcze obwieścili i przytym wia-
domo czynili, iż Pretia Fisci są następujące na rok jeden to jest pierwsze wywołanie:

Miasta Latowicza	-	-	912 Ryn.	42 Kr.
— Liwa	-	-	420	— 54 —
— Osiecka	-	-	511	— 6 —
— Garwolia	-	-	762	— 30 —
— Stanisławowa	-	-	363	— 34½ —

Gdy przy licytacyi teyże Propinacyi ochotę mającym punkta kontraktu przez Kommissyją
licytacyyną przeczytane będą w Magistratach tyczących się Miast czytane bydź mogą przewo do
publiczney tylko to podać się wiadomości, ażeby każdy licytant takowey Propinacyi do licy-
tacyi opatrzoney w to część Pretium Fisci na Vadium przybył i przed licytacyją złożył.

W Siedlcach dnia 24. Augusti 1802.

W niebytności Wielmożnego Starosty Cyrkularnego.

Lewiński C. K. kommissarz cyrkularny.

(Przy tej Gazecie znajduje się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 15. Września 1802.

DONIESIENIA.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Dominikowi Borkowi: że Woyciech Wielkodworski u sądów tych o zapłcenie ogutem wziętej summy 1647 zł. pol. 6 gr. żatobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, gdzie obżałowany został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduie się, iemuż P. Dominikowi Borkowi adwokata tuteyszego P. Męciszewskiego, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 23 Października 1802 r. sam stanął, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samiby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Josephus de Nikorowicz.

Chrastiański.

Brzozad.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 13. Lipca 1802.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Panom Józefowi i Kazimierzowi Xiążętom Czartoryjskim, tudzież Konstancyi z Czartoryjskich hrabinie Zamoyksi: że C. K. urząd Fiskalny u sądów tych — o odstąpienie majątku po s. p. Konstancyi z Denhoffow Rogalski — żatobę na nich imieniem Naywyższego skarbu podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduia się, onymże Panom obżałowanym adwokata tuteyszego P. Billewicza z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w przeciągu 90 dni sami stanęli, albo jeżeli takie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzą, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

Chrascianski.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej.
W Krakowie dnia 10 Sierpnia 1802 roku.

Slauptenski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wiadomo czynią Edyktem winiejszym Panom Antoniemu Puławskiemu i Antoniemu Brochońskiemu: że Michał Wolanski

w zastępstwie Adwokata Beldowskiego z urzędu sobie przydanego w sądów tych — o zapła-
cenie summy 1000 czer. zł. z prowizją i kosztem prawnym — żalobę na nich podał, i o
pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie Panowie obżalowani zostają, lub czy w
cale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, on: mże adwokata tutejszego Onufrego
Męcińskiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą posłanowili, z którym proces ten sto-
sownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edy-
ktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w terminie 90 dni sami stanęli, albo ie-
żeli takie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo
nakoniec imiego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu
tych bródków prawa używali, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzą; gdyż
w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebdania wyniknąć mogącą samiby sobie,
podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Jożef de Nikorowicz.

Jożef de Cronensfels.

Brzozad.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakówskich Galicyi Zachódniej.
W Krakowie dnia 7. Maja 1802.

Kiszer.

Per Judicium Scabinale advocatiale Cæs. Reg. Civitatis Circularis Radom, Notum
redditur, quod ad instantiam, Anastasji Sapendziowski Jurevicentis Exequentis, sine as-
sumendæ subhastationis Lapideæ in Civitate Radom sub Nro. 33 sitæ Joannis Albanski jure
victi hæreditariæ, juxta actum detaxationis fl. pol. 39,549 gr. 10 æstimatæ, in satisfactio-
nem summe Aureorum Numm. 600 cum provisione & litis Expensis sententiis primæ &
secundæ instantiæ adjudicatorum, terminus primus 18 7bris 1802 hora nona matutina, in
Cancellaria Judiciali præfixus est. Immobile itaque Bonum, nempe Lapidea sub Nro. 33
sita, juxta sequentes Conditiones venundabitur a Quod licitaturus, initio inhoandæ Auctionis,
decimam partem pretii æstimati, nempe fl. poll. 3854 gr. 28 Nomine vadji deponet
b. Tum in auxo Numm. 600 jure Vincenti Sapendziowski Anastasio solvet, c. atque conformiter
§. 436 Co l. Jud. Onera in hacce lapidea hypothecata, solvenda in se suscipiet, d. Et Re-
siduitatem oblati, per plus offerentiam pretji jure Victi Albanski Joanni, restituet, Quo
propter etiam omnes creditores, in præfata Lapidea hypothecati, pro eodem hoc termino
admittantur, quo secus ji. sui se in præfixo licitationis termino, non stiterint, nec contra
Empto em, nec ad Lapideum, jus aliquod se amplius habere, sed suam satisfactionem, ex
pretio Venditionis, aut, alia Albanski Joannis substantia jurevicti, querere debere
sciant.

Antonius Soiecki m.p.

Ex Consilio Judicii Scabinalis Advocatialis Cæs. Reg. Civitatis
Circularis Radom die 20 Augusti A. 1802.

Stanilaus David Kulpanowski.

Ponieważ rozpisana na dzień 18. t. m. licytacya dzierżawy czopowej i propinacyy-
ney na podzamczu w Król. mieście Lublinie nie przysłała do skutku: przeto powtórna roz-
pisuie się na 30ty Września tego roku.

Ceną do obwo'ania podaną jest terażniejsza summa dzierżawna, mianowicie 9034.
Ochotę dzierżawienia mający, opatrzywszy się 10tą częścią tey ceny na zakład potrze-
bny, o 9tey godzinie zrana dnia wyżey oznaczonego na ratuszu miasta Lublina stanąć ma-
ją, gdzie im dalsze warunki dzierżawne oświadczone zostaną. W Lublinie d. 19 Sier-
pnia 1802.

Szmelz. Starosta cyr.

Per Judicium Scabinale Advocatiale Cæs. Reg. Civitatis Circularis Radom Notum redditur
quod ad instantiam Anastasii Sapendziowski, Jurevicentis exequentis sine assumendæ Subhastationis
Domus, in Suburbio Civitatis Radom, sub Nro. 16 sitæ, Joannis Albanski jurevicti hære-
ditarie, juxta actum detaxationis fl. pol. 8570 gr. 15 æstimatæ, in satisfactiouem summe aure-
rorum numm. 300 cum provisione & litis expensis, sententiis secundæ & terciæ instantiæ ad-
judicatorum, terminus primus, 20 Septembris a. e. hora nona matutina, in Cancellaria Judiciali,
præfixus est; Immobile itaque Bonum, nempe Domus sub Nro. 16 sita, juxta sequentes conditio-
nes venundabitur: a) Quod licitaturus initio inhoandæ Auctionis, decimam partem pretii æstimati

ne, p. pol. 353 gr. 11 nomine vadii deponet, b) Tum in auro aureorum numm: 300 Jurevian-
centi Sapendzioski Anastasio, Solvet, c) Atq; conformiter, §. 436 Cod. Jud. Onera in hacce
Domo hypothecata, solvenda in se suscipiet, d) & Residuitatem oblata per plus offerentiam prætiij
jurevicti Joanni Albański, restituet, quapropter, etiam omnes Creditores in præfata Domo hy-
pothecati, pro eodem hoc termino, aditantur, quo secus ii, qui se in præfixo termino licitatio-
nis non siterint, nec contra emptorem; nec ad Domum, jus aliquod se amplius habere, sed
suam satisfactionem ex prætio venditionis, aut alia Albański Joannis Jure victi substantia querere
debere sciant.

Antonius Sotiecki.

Ex Consilio Scabinali Advocatiali C. R. Civitatis Circularis

Radom die 20 Augusti Anno 1802.

Stanislaus Dawid Kulpanowski.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem
Ur. Joannie pierwszego małżeństwa Kruszewskiej, wtorego Orsetowej jako Matce i
epitokuncę pozostałej po Kruszewskim dzieci, że Walenty i Felix Markowscy bracia
sprawę przeciw massie Krydalney Michała hrabiego Ogińskiego o 38,000 z.p. i 29,160
z p. c. s. c. rozuczczą bydź mającą na nich przeniesli i o pomoc Sądu, ile sprawiedli-
wość wymaga doorszali się.

Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości gdzie ona została lub czy wcale w C. K.
kraich dziedziennych znajdują się, iey patrona tutejszego Ur. Kretowicza z iey szko-
dą i iey kosztem zastępcą postanowili, z którym process ten podług ordynacyi sądowej
rozpocznie się, i ukończony zostanie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upo-
mina się; ażeby w czasie przyzwoitem to jest: w 90 dniach deklarowała się czyli spra-
wę tę wspólnie z przenoszącymi na nią lub też sama utrzymywać będzie, albo jeżeli ia-
kie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestala, albo na-
koniec innego patrona obrata, tego Sądem tym wymieniła, i podług przepisu tych środ-
ków prawa używała, która do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzi,
gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K.
Praw samaby sobie przypisać była winna. — Dan w Lublinie d. 9. Lipca 1802.

Golafzewski.

Friedrichal.

Münch.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.

Sahanek.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem
Panu anowi Hrabi Krasickiemu i Annie z Potockich małżonkom: że Pani Zofia z
Szaniawskich Grabieńska w zastępstwie Pana adwokata Wolickiego u Sądów tych — a
zachowanie siebie Perwodki przy wolnym użytku i wrębie do lasow Janowickich na
część i potrzebę gruntową dotąd, dopóki te lasy rozmierzone i rozdzielone nie będą —
żalobę na nich podała i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosita.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie obżalowani zostali lub czy wcale w
C. K. Państwach dziedziennych znajdują się, onymże adwokata tutejszego P. Telesfora
Billowicza, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą, postanowili, z którym proces ten stoso-
wnie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem
niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: dnia 6
Listopada r. b. w C. K. Sądach tutejszych sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa
swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego
sobie patrona obrali, tego sądem tutejszym wymienili i podług przepisu tych środków
prawa używali, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciw-
nym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług
opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Chrostiański.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 11. Sierpnia 1802.

Staupencki.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej, uwiadomią niniejszym Edyktem wszyscy i każdego z osobna, komu o tym wiedzieć należy, iż na żądanie Józefa i Rozalii z Począskich Laskowskich małżonków dla zaspokoienia drogią Eksekucyi na przeciw Jackowi Kola nacie Cieciszewskiemu wygranej, i sądowym wyrokiem pod d. 27 Lutego 1801 przyznanej summy 9600 zł. pol. z prowizją od ostatniego Kwietnia aż do 2 Stycznia 1796 po 5 od sta z tą zaś do 1 Stycznia 1793 po 7 od sta, a ztąd znowu po 5 od sta rachując; tudzież z Lutyą 14 zł. pol. i karą 60 zł. pol. niemniej z summą 20 zł. pol. bywшему sędziemu zapłaconą, i 314 ryńs. 51 kr., i 6 ryńs. 10 kr. za koszta prawne, dobra Czerniew własne prawem przekonanego w parafii Wodyńskiej w cyrkułe Siedleckim leżące, i podług detaxacyi przez komornika Rabińskiego uskutecznionej (którą każdy chce kupienia mający w sądowej registrarze lub przy licytacyi przezyrzeć może) za summę 44,205 zł. pol. sądowonie detaxowane na dniu 3 Października r. b. o godzinie dziewiątej zrana więcey dającym pod następującymi warunkami sprzedane będą. a) Aby każdy mający chęć kupienia totą część summy szacunkowej przed licytacyą za wadium złożył b) aby więcey dający całą część summy przez licytacyą wypadł w 14 dniach od licytacyi do depozytu sądowego złożył, dwie zaś części z trzech teyże summy na dobrach nieruchomościach za opłacaniem prowizyi po 5 od sta zapisać będzie wolno. c) Naywięcey dający z kredytorow na tych na sprzedaż przeznaczonych dobrach hypotekę mających, podług wystarczania summy ofiarowanej, do zapłacenia przyymie, jeżeliby ci, przed terminem umowionego wypowiedzenia swą należytość przyjąć się wzbraniałi. Wierzyciele zaś na tych dobrach zabezpieczeni, na tenże sam termin, nie oczekując osobliwego wezwania, stosownie do Nadwornego urządzenia pod 22 Sierpnia 1797, dla zgłoszenia się z swymi pretensyami, niniejszym się przywołują, nie zgłaszający się bowiem na wyznaczonym terminie, ani do nabywcy dobr, ani też do nich samych prawa więcey mieć nie będą leczby swego zaspokoienia lub z summy za sprzedaż wziętej lub z innego majątku dłużnika poszukiwać musieli.

Gołaszewski.
Brożowski.
Purtscher.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej
Dan w Lublinie d. 18. Stycznia 1802.

Sahaneck.

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej czyni się wiadomo, iż końcem sprzedania przez publiczną licytacyą Dobr Szawły, Wyzołki i Stańkowa do Krydy Franciszka Nowosielskiego należących za summę 55,130 zł. pol. 11 gr. podług urzędowego Dyktu Detaxacyi pod d. 4 Sierpnia 1803, który każdy przy licytacyi przezyrzeć może, otaxowanych, gdy na pierwszym wyznaczonym terminie przez Edykta pod 26 Kwietnia r. b. wydane obwieszczonym, żaden chce kupienia mający przed komisją się nie stawił, stosownie do żądania deputacyi Massy Krydalney drugi termin licytacyi na dzień 11 Października r. b. ustanawia się, gdzie rzeczzone Dobra, lub w całości, lub gdyby tak nie wypadło nawet częściami pod następującymi warunkami sprzedane będą.

a) Więcey dający natychmiast czwartą część szacunku mających byż sprzedanych Dobr złoży wkład.

b) Drugą podobną szacunku część do wyrównania połowy pod utratą zakładu do Depozytu sądowego w 14 dniach odładz jest obowiązany.

c) Drugą zaś połowę za opłacaniem prowizyi po 5 od 100 z warunkiem za trzechmiesięcznym wypowiedzeniem każdego czasu teyżo zapłacenia, zaraz po odebraniu dekretu dziedzictwa w 4 tygodniach ma zabezpieczyć.

Przywołują się więc wszyscy chce kupienia mający, aby na tę licytacyą d. 11 Października r. b. o 9 godzinie 9 zrana w tutejszych Sądach się stawili.

Gołaszewski.
Purtscher.
Gruszecki.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Lubel. Galicyi Zachodniej
Dan w Lublinie d. 1. Lipca 1802.

Sahaneck.